

dens Dpfylldelse kun kan tjene til yderligere at vise, at Regjeringen har gjort Alt, hvad der har staaet i dens Magt, for at det Forhold, hvorefter Talen er, kunde blive stillet aldeles klart for de i Sagen interesserede Magter, og at det kunde sees, at Betænkkelighederne kun have dreiet sig om den Deel af Budskabet, der vedrørte Arvefølgens Forandring, og fordi den under alle Omstændigheder kunde bidrage til at udbrede noget mere Lys over et Anliggende, over hvilket der, naagiet dets store Vigtighed, dog hviler en ikke ringe Uklarhed (Hør!).

Premierministeren: Jeg skulde med stor Villighed imødekomme den Begjæring, som den ærede Rigsdagsmand, der sidst talte, har stillet til Ministeriet, men jeg maa i den Anledning erklære, at ingen slige Meddelelser have fundet Sted (Hør!), hvorved de Actstykker ere blevne fremkaldte, som jeg i det første Møde her tillod mig til Medlemmernes eget Brug at fremlægge (Hør! Hør!). Jeg vil bede de ærede Herrer Medlemmer af Rigsdagen blot at lægge Mærke til Datoen af de Noter, som saaledes bleve fremlagte, og sammenligne dem med Stillingen af Sagen paa den Tid.

Udenrigsministeren har sandelig ingenlunde anseet sig berettiget til at gjøre Meddelelser til de fremmede Cabinetter om, hvorledes denne vigtige Sags Stilling var her i Rigsdagen (Hør!), medens den endnu ikke var kommen fra Rigsdagen (Hør!), men blev behandlet i en Comitee (Hør!), hvis Resultat jeg sandelig ikke ansaar mig berettiget til at communicere nogetsteds hen til fremmede Cabinetter (Hør!) som allerede faste Resultater, hvorpaa der kunde bygges. Jeg har i denne Henseende været saa samvittighedsfuld (Aa! Hør! Munterhed! Gysen! Formanden ringer.) med Hensyn til det, som jeg ansaar for at være min Pligt, at jeg hverken paa directe eller indirecte Maade har søgt at virke til nogen Dpfattelse eller nogen Menings Dannelselse hos de fremmede Cabinetter; jeg har endogsaa afholdt mig fra at correspondere med Hans Majestæts Gesandter paa de Steder i en Retning, som kunde bibringe dem Ideer, der muligt slet ikke vare grundede, thi Sagens Stilling var endnu ikke afgjort (Hør!). Naar

man nu spørger: Ja, hvad er da Grunden til, at Actstykker som de, der ere forelagte, ere fremkomne (Hør!), saa skal jeg dertil svare: Der er een Hovedgrund dertil, der kunde være mange Grunde. — Det vil nemlig erindres, at Cabinetterne gjenfærdigt faae Kundskab om, hvad der foregaaer paa de andre Steder, ikke blot fra de respective Cabinetter selv, men ogsaa fra de diplomatiske Agenter, som Cabinetterne have paa Stederne —, men der er eet Factum, som har bragt disse Noter frem — det er fuldkommen klart for mig —, og det er Udgivelsen af det Skrift, som Geheimearchivaren udgav. Det opvakte en vis Tvivl om, hvad der meentes her i Rigsdagen (Hør!), det blev anseet for at være Udtrykket af den Mening, som havde tilfølgte, at Sagen blev behandlet med Langsomhed (Hør!); overalt her i Landet, og ligesledes overalt i Udlandet, hvor man med Interesse fulgte Begivenhederne her, var den Hovedtanke forhaanden, at den i det nævnte Skrift udtalte Mening var eller vilde blive et Udtryk af Rigsdagens Mening. Som Følge deraf har den danske Diplomatis Beskræbelse efter Modtagelsen af Noterne — og det efter Hans Majestæts udtrykkelige personlige Befaling til Udenrigsministeriet — været rettede paa at berolige Cabinetterne og forsikre dem om, at Regjeringen havde det bedste Haab om at komme til en Forstaaelse med Rigsdagen, og at det var en falsk Fortolkning fra disse Cabinetters Side, naar de troede, enten, at den Mening, som var udtrykt i det omtalte Skrift, var Rigsdagens bestemte Mening, eller, at det var Regjeringens Mening, eller, at det var en Mening, som stod endnu høiere.

Kierkegaard: Naar jeg tager Ordet i denne Sag, efterat saa vægtige Stemmer have ladet sig høre, hvis Røst synes mig endnu at runge her fra igaar, Stemmer fra Mand, der enten i Diebliffet ere eller tidligere have været i en ganske særdeles nøiagtig Forbindelse med Behandlingen af de Forhold, som her debatteres, Stemmer fra Deeltagere i selve de Begivenheder, hvis Resultat vi nu ere ved at faae fast, saa trænger det vistnok til en lille Dplysning, og, om jeg saa maa kalde det, en Retfærdiggjørelse, at jeg gjør